

ເຈົ້າ ໓ ຕັ້ວ

ເຈົ້າວັນອາທິດຍີ່ຫໍ້ ໒໑ ເມສາປາຍ ໒໕໕໒ ເປັນວັນຍາດຊື່ຈັກຊັກຊ້ອນຢູ່ກັບບ້ານຈັກຊັກຊ້ອນ
ສ່ວນຕັ້ວ ເຮົາຕັດແຕ່ງກິ່ງນຸ່ມໄມ້ອອກເຈ້ຍຈັກຊັກຊ້ອນທີ່ຈັກເປັນສູ່ນຸ່ມຈັກຊັກ ໂດຍໄມ້ຮູ້ວ່າຈັກຊັກຊ້ອນ ຯ ຕັ້ວ ໄດ້
ກຳເນີດຈັກຊັກຊ້ອນໃນສູ່ນຸ່ມໄມ້ອອກນີ້ ຈັກຊັກ ເຈົ້າ ໑ , ໒ ແລະ ໓ (ຕັ້ວ) ເຮົາໃຊ້ກຮຸກໄກຮຸກຕັດກິ່ງອອກໄມ້ເພລິນຈາກ
ສະຄູ່ທີ່ເສຍໆອອກ ພາກແຕ່ງ ແລະ ເຈົ້າຈຸກ ທີ່ຈັກຊັກຊ້ອນສ່ວນຈັກຊັກຊ້ອນເວລາໄລ່ກິ່ງອອກ ບົນພາຍໄປພາຍນາແລະ
ໂລບພາກທີ່ເຮົາກຳເນີດເຈັບຈັກຊັກຊ້ອນໄມ້ແນ່ ຯ ຈັກຊັກຊ້ອນອອກ ຯ ຕັ້ວ ອ້າວ ! ທຸກໃຈ ສູກພາກຕັ້ວແຕ່ງ ຯ ຕັ້ວ
ຈັກຊັກຊ້ອນພື້ນພື້ນດ້ານຜ່າງ ຈັກຊັກຊ້ອນ ຯ ຈັກຊັກ ຯ ທີ່ຍັງໄມ້ຈັກຊັກຊ້ອນແລະສູກຊັກຊ້ອນໄມ້ເປັດ ເຮົາກຳເນີດອີກແລ້ວ
ກຳລາຍທີ່ຢູ່ຂອງຈັກຊັກຊ້ອນໄມ້ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ພອດິດໄດ້ເຮົາກຳເນີດພື້ນສູກພາກຕັ້ງ ຕັ້ວ ຈັກຊັກແລະສູກຊັກຊ້ອນຈັກຊັກຊ້ອນ
ຕັ້ງຈັກ ອອ ກື່ນເຮົາຕັດແຕ່ງກິ່ງໄມ້ ຈີ ! ເອ ເອແລ້ວເຮົາກຳເນີດເຈົ້າ ໒ ຕັ້ວ ເຈົ້າໄປໄວ້ໃນຮັງທີ່ເລີນພື້ນກັບພື້ນ
ຈັກຊັກ ເສັ້ນແລ້ວເຮົາກຳເນີດໄມ້ແຕ່ງນຸ່ມໄມ້ສະບາດຈະຮບກວນເຈົ້າແຕ່ງ ແລະເຈົ້າຈຸກ ຈັກຊັກ ຈັກຊັກສູກຕັ້ວນ້ອຍ ຯ ສູກຊັກ
ຕັ້ວຈັກຊັກຈະພາກເສັ້ນ ສ່ວນສ່ວນບົນພາຍໄປພາຍນາຢູ່ຈັກຊັກ ຯ ສູກອອກເວລາ ຈາກເສັ້ນກຳເນີດເປັດ

ทุกเช้าและเย็นของทุกวัน เราและครอบครัวจะเที่ยวไปเยี่ยมคุณสุภาวดีทุกเช้า ๓ ชั่วโมงที่มีความสุขอยู่อย่างเรียบง่าย จนผ่านไป ๑ อาทิตย์ เจ้า ๓ ตัว ก็เริ่มมีขนและสีน้ำตาลโลกได้เมื่อเราและครอบครัวไปดูทุกครึ่ง นกนั้นก็เห่ร้องอังกาบอากาศลูกเที่ยวโดยไม่มีสนใจว่าจะเป็นใครมาดู ใจไม่ร้อนพอฉันหรือเปล่า ดูแล้วก็มีความสุขสบายใจ เราและครอบครัวประทับใจมากว่าเราจะหาซื้ออาหารมาให้มันได้ไหม แต่มันก็ดูดีว่าไม่ดูเพราะอากาศมันร้อน เจ้า ๓ ตัว ตายได้ คงปล่อยให้มันเลี้ยงตามวิถีชีวิตและธรรมชาติของมันเอง ซึ่งนี่คือทุกวันนี้ นางแดง และเจ้าจุก มันจะยังหาอาหารมาเลี้ยงลูกมันทุกวันได้ ยืนเลี้ยงแต่เช้า ปล่อยให้มันทำใจ ๑ ที่อยากมองแต่กลัวกลัว แต่ก็ถึงแม้จะเป็นเสียงธรรมชาติที่เรารู้ ๑ ได้ยินทุกวันมันก็รักเราจนมีความสุขอยู่อย่างแปลกประหลาด บางครั้งเราก็จะแอบดูมันผ่านหน้าต่างหรือมองดูมันก็สวยดี นะ เสียงเพราะด้วย แต่เราไม่คิดจะเอามันมาเลี้ยงอยู่ไหนจนจะลอก สวรรค์มันปล่อยให้มันอยู่ตามธรรมชาติ นะ ปล่อยให้มันหาอาหาร ซึ่งมันตัวมันเองและแม่ของมันด้วย ๑ มาปล่อยให้ลูกมันทุกเช้าก่อนไปทำงาน มันจะแบ่งหน้าที่กัน ละ นางแดง ปล่อยให้มันอยู่ในรัง เจ้าจุก ไปหาอาหารมาป้อนหรือบางครั้งมันก็ไปทิ้งแม่และพ่อ เพื่อหาอาหารเป็นปกติประจำวัน

แต่..... เมื่อเช้าวันเสาร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๐๘.๔๓ น. พี่
ตุ๊กตา วิ่งหนีจิ้งจอกมาบอก พ่อ... นางแดง ลูกนกเขียวตายอยู่กลางถนน หน้าบ้านนะ พ่อ....! อ้าว อดคิด
ใจจะขาดนะ รบเร่จิ้งจอกวิ่งผ่านไปทางท้ายบ้านแล้ว เราไปดูก็เห็น นางแดง เสียชีวิตแล้วอยู่กลาง
ถนน ในปากยังคาบตัวนกอื่นตัวอื่น ๆ คงจะเอาไปให้ลูกมันนะ แต่ตัวนกเองคงดิ้นและหลุดตกลง
กลางถนนพอดี นางแดง ก็เลยบินลงไปตามแบริดจ์แล้วลงมาเลยถูกเขียวตายคาที่ อจใจวา ! มันจากไป
เร็วเกินกว่าเวลาอันสมควร โดยมัน เจ้าลูก ร้องเสียงจิ้งจอกอยู่จนสายไฟฟ้าใกล้ ๆ มันไม่มีโอกาสได้อุ้ม
ความเจริญเติบโตของเจ้า ๓ ตัว แล้ว มันจากไปไม่มีวันกลับ คงเป็นเพราะสัญชาตญาณของโลก เกิด แก่
เจ็บ ตาย เป็นของธรรมดาของชีวิต แต่ มันเป็นเพียง ๑ ใน ๑๐๐ ที่มันเสียชีวิตเพราะถูกรถชนตาย

เศร้าครับ ! สำนึกวันจะดูอยู่ในอาทิตย์นี้ เราและครอบครัวก็ไม่รู้จะทำอย่างไร กับ เจ้าลูก
ซึ่งต้องไปตั้งรับภาระเลี้ยงดู เจ้า ๓ ตัว ปล่อยให้มัน.....

บันทึก ๐๒๑๑๔๓ พ.ค.๕๒